

Titel: Kapitel XXXIII.

Citation: "Kapitel XXXIII.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e36396.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XXXIII.

nærværende Kapitel afviger i det hele kun på følgende Punkter fra det tidligere Forflags 8de Afsnit:

Der er i § 384 tilføjet en Regel om Tvangsmidler i dømme, hvorved nogen tilholdes at opfylde en Forpligtelse mod det Offentlige (jfr. herved særlig § 2. Nr. I).

Spørgsmål, der opstå ved en Doms Fuldbyrkelse, kunne ifølge § 38§ henvises til Afgørelse ved Underretten på det Sted, hvor Fuldbyrkelsen skal finde Sted, og skulle ikke, som efter det tidligere Forflag, ubetinget frem for den Ret, der har afsagt dømmen. De pågældende spørgsmål ville nemlig ofte være af den Beskaffenhed, at de ligesåvel kunne afgøres af den ene som af den anden Ret, og det er da rimeligt at tage den, der er nærmest.

Ifølge samme Paragrafs 3dje Stykke kunne spørgsmål om den Pågældendes Identitet med Domfældte påankes til Landsretten, hvor da en ny Bevisførelse kan finde Sted, hvorimod der ikke er fundet Anledning til at tilstede videre Anke til højesteret, som forudsat i det tidligere Forslags § 464, 2det Stykke.

§ 388. 2det Stykke, optager det tidligere Forslags § 467. Nr. 4, med Udeladelse af Ordene „en kortvarig" (o: Udsættelse), hvorved Reglen er blevet tilstrækkelig rummelig til at overflødiggøre samme Paragrafs Nr. 3.

I § 389 er der givet en nærmere præciseret Angivelse af den Ret, hvortil der sigtes, end Tilfældet var med den tilsvarende § 468 i det tidligere Forflag.

Endelig er Bestemmelserne i det tidligere Forflags § 468. 1ste Stykke, og § 471 udeladte som unødvendige.